

Publicerad 2024-05-09 14:06 av Theodor Mührer

En ensam väg

När jag lämnat mitt i kroppen förlorade hem

När jag är skalet som själen lämnat, grå

Jag stilla gå, mitt minne försvunnet, tre år var jag så

Jag letar inte, jag bara går

Men så faller en tår, två, fem

Min livsnerv når man inte, kärlek från ungdomen en gåta

Dimma i sinnet, aldrig klartänkt, jag kan verka som en klump fallande i din dröm

Men i själva verket tar jag alltid det goda hos människor på allvar, inte alls klumpig

Gör mig aldrig tydlig, förblir så,

förblir grå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Theodor Mührer med Poeter.se id #233852 innehar upphovsrätten